

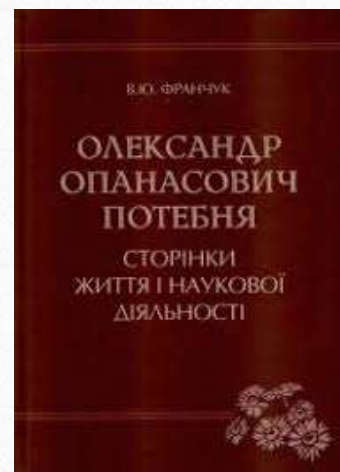

Історія українського МОВОЗНАВСТВА

Викладач: кандидат філологічних наук,
доцент Ю.М. Лебеде́нко

Розвиток науки про мову можливий лише на базі глибокого вивчення її історії. Без осмислення процесу становлення мови, її суспільної функції, закономірностей розвитку неможливо побудувати об'єктивну та правильну теорію пізнання мови як системи. Усе це й визначає специфіку курсу “Історія українського мовознавства”, опанування якого має велике пізнавальне й виховне значення, а також відіграє особливо важливу роль у підготовці висококваліфікованих філологів-україністів.

Предмет вивчення курсу “Історія українського мовознавства”

- – історія лінгвістичної думки в Україні від початку її зародження до наших днів.

Монах Києво-Печерського монастиря Нестор, автор літописного твору «Пошесть минулих літ».

«Велика буває користь від учення книжного, — казав він, — книги наказують і вчать нас..., бо від книжних слів набираємося мудрості й стриманості...».

Мета курсу

“Історія українського мовознавства”

забезпечити наукове розуміння загальних закономірностей та тенденцій становлення вітчизняної лінгвістики, простежити особливості її розвитку від початку зародження до сьогодні, з'ясувати сучасний стан і проблеми мовознавства в Україні.

Завдання курсу

“Історія українського мовознавства”

- ознайомити з основними етапами розвитку вітчизняної лінгвістичної думки, напрямками роботи вчених-теоретиків минулого й сучасності,
- докладно розглянути їхній науковий доробок та найважливіші конкретні досягнення,
- схарактеризувати погляди видатних мовознавців на різні лінгвістичні явища.

*До важливих аспектів викладання курсу “Історія українського мовознавства” належить постійна **орієнтація** аспірантів на **професійне застосування знань**.*

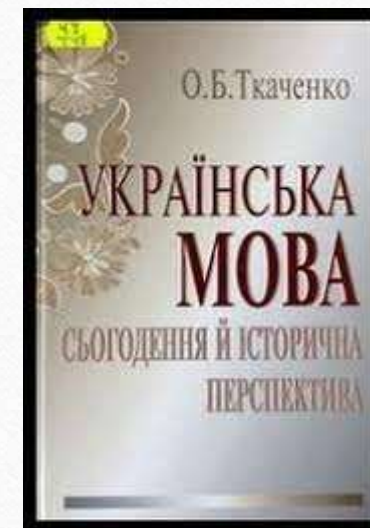
Фахові знання:

- *основні етапи розвитку української лінгвістики;*
- *найважливіші напрями роботи вітчизняних дослідників;* □
- *конкретні досягнення мовознавців минулого й сучасності.*

Практичні вміння:

- аналізувати мовознавчі праці українських лінгвістів;
- розглядати діяльність вітчизняних науковців на тлі всього мовознавчого процесу;
- робити власні висновки та узагальнення.

*«Чорнило вчених рівноцінне крові мучеників...»
(Пророк Магомет, VII ст.)*

